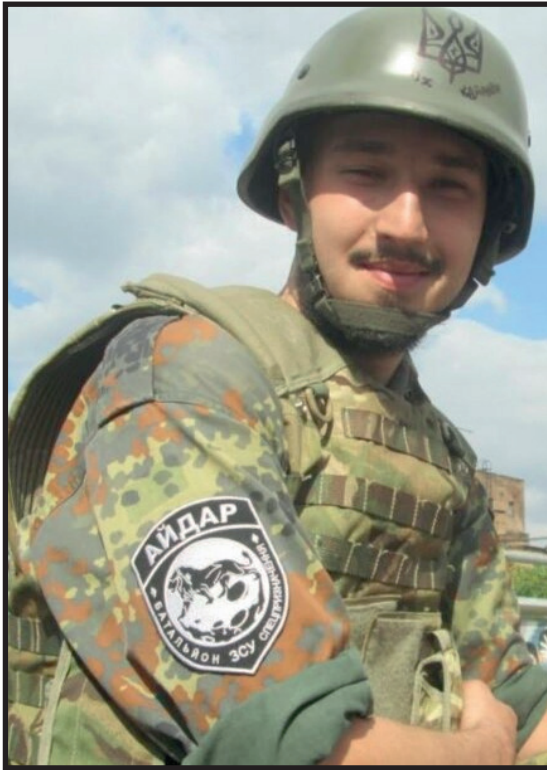

НЕКРОЛОГ

Пам'яті молодого науковця Біжана Шаропова

Із Біжаном Шароповим – українським військовим добровольцем, учасником Революції Гідності, науковцем-біологом і письменником попрощалися на майдані Незалежності у Києві. Він мав насичене життя, був патріотом України, любив науку та боровся за Свободу.

Біжан Шаропов народився 1989 р. у Таджикистані, однак 1995 р. його родина через громадянську війну на батьківщині переїхала до Києва. Біжан закінчив факультет природничих наук Києво-Могилянської академії, працював в Інституті фізіології НАН України, викладав нейрофізіологію в рідному університеті. Неодноразово отримував запрошення працювати за кордоном, однак відмовлявся, мріючи розвивати науку в Україні.

Ярослав Шуба, науковий керівник Біжана Шаропова, завідувач відділу нервово-м'я-

Помолимося до Неба й образів
За наших мужніх, справжніх вояків –
За мертвих і живих помолимося усі.
Ми є, були і будемо завжди.

Л. Гриник-Сайка

зової фізіології Інституту фізіології імені О.О. Богомольця НАН України, згадує: «Біжан був для мене побратимом по науці. Він прийшов до нас в Інститут іще студентом Києво-Могилянської академії, але вже тоді показав виняткову енергію та мотивацію й мав бути одним із найвидатніших наших молодих учених. У мене безмірний жаль, що така людина пішла від нас, і лють до цих варварів із північного сходу, які прийшли, щоб нас знищити або повернути у свою рашистську віру. Але завдяки таким, як Біжан, їм це не вдасться».

Сергій Квіт, президент Національного університету «Києво-Могилянська академія», запевнив: «Пам'ять про Біжана буде частиною культури академії, нашого щоденного життя. Щороку при посвяті у студенти й тоді, коли випускники отримуватимуть дипломи, на всіх зборах ми згадуватимемо його ім'я, його подвиг, як і подвиги інших могилянців, яких уже немає з нами, і таким чином історія Києво-Могилянської академії буде також розвиватися разом із пам'яттю про Біжана».

Біжан Шаропов був активним учасником Революції Гідності, входив до 16-ї сотні Самооборони. Після Майдану став до лав добровольчого батальйону "Айдар" та в 2014–2015 роках боронив від російських окупантів Луганщину.

Повернувшись із війни, Біжан Шаропов заснував приватну біотехнологічну компанію "Українські генетичні технології" з виробництва реактивів для лабораторних досліджень в Україні та був її головним біологом. У 2019 р. він захистив дисертацію та здобув науковий

ступінь кандидата біологічних наук. За рік його компанія однією з перших в Україні створила ПЛР-тести для виявлення коронавірусу.

Біжан захоплювався літературою, одне з його оповідань “У нас тут перемир’я” опублікували у збірнику творів ветеранів “Голоси війни”. Став фіналістом конкурсу «ПроМинуле» з твором «Вершник перший», що присвячений лікарям, які врятували багато життів під час епідемії «іспанського грипу» у 1918 р. Його статті про глобальні епідемії та космічну медицину змінювали уявлення про світ і допомагали багатьом молодим науковцям у формуванні їх знань. Мати Біжана планує видати книгу про війну, над якою в останній час (до 24 лютого 2022 р.) працював її син.

Із перших днів повномасштабного вторгнення Біжан повернувся до війська та в лавах 11-ї окремої роти спецпризначення 112-ї бригади ТрО боровся із російськими загарбниками на Київщині, а згодом – на Харківщині, зокрема брав участь у боях за Ізюм.

Під час прощання на Майдані Незалежності виступали бойові побратими Біжана, зокрема Василь Антоняк, командир групи, в якій він служив: «Я знав Біжана ще з 2014 р., він став не лише моїм побратимом, а й дуже близьким другом. Я любив його як рідного

брата. Для мене це дуже важка втрата. На жаль, я не зміг повернути Біжана з того бою живим... Він був крутим хлопцем, романтиком у душі, науковцем за покликанням і піхотинцем, який вірив у перемогу своєї країни».

«Біжан був одним із найнеординарніших людей, який знав такі речі, що не знав жоден із нас – чи то про біохімію, чи наведення 120-го міномета. Минуло багато часу, ми вже сто разів виплакали всі сльози й чекали цього дня, щоб попрощатися, провести гідно, достойно та вшанувати пам’ять нашого друга. Прощавай, друже! Будьмо всі ми гідними його!» – сказав Дмитро Дубас, побратим Біжана з батальйону “Айдар”.

Біжан загинув 13 квітня 2022 р., прикриваючи українські підрозділи, які виходили з оточення поблизу Борової. Після деокупації Ізюмщини тіло його знайшли в одній із братських могил.

Біжан Шаропов нагороджений медалями «За оборону рідної держави», «За жертовність і любов до України», від Президії Національної академії наук України України його відзначено Подякою НАН України за особисту мужність і патріотизм (посмертно). Біжанові Шаропову було 32 роки. Поховали воїна на Алеї Слави Лук’янівського кладовища столиці.

Вічна пам’ять та співчуття близьким!